

ΛΙΓΟ ΑΚΟΜΑ, ΝΑ ΣΗΚΩΘΟΥΜΕ ΛΙΓΟ ΨΗΛΟΤΕΡΑ...*

Υπάρχει έστω κι ένας άνθρωπος σ' αυτή τη χώρα ο οποίος να μην έρχεται καθημερινά αντιμέτωπος με τον παραλογισμό; Λες και κάποιος έχει κόψει με ένα ξυράφι τη μεμβράνη που χωρίζει τη λογική από την τρέλα.

Παρακολουθώ άναυδη όσα συμβαίνουν τελευταία. Μεμονωμένα γεγονότα που συνθέτουν το παζλ ενός απολυταρχικού συστήματος, το οποίο λες και παλεύει να ξεκάνει τους πολίτες του: Η κυβέρνηση επιστρατεύει απλήρωτους ναυτεργάτες που απεργούν διεκδικώντας τα δεδουλευμένα τους και στέλνει τα ΜΑΤ για να τους εκφοβίσει. Για να συνεχίσουν να δουλεύουν ΑΠΛΗΡΩΤΟΙ! Πολίτες που κατεβαίνουν στη συγκέντρωση των Αγανακτισμένων στο Σύνταγμα για να εκδηλώσουν ειρηνικά την απόγνωση τους ψεκάζονται με χημικά, χωρίς καν να προκαλέσουν. Τα ΜΑΤ επιτίθενται στο διαδηλωτή Αλέξανδρο Σταυρόπουλο και με απίστευτη βία προσπαθούν να του περάσουν χειροπέδες, ενώ εκείνος φωνάζει ότι τον πνίγουν. Ένας πολίτης, ο Πέτρος Καπετανόπουλος, συλλαμβάνεται και δίδεται ποινικά επειδή αντιδρά όταν βλέπει κάτω από το σπίτι του στον Κολωνό αστυνομικούς να χτυπούν έναν αλλοδαπό. Τοξικομανείς μεταφέρονται στα

σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης της Αμυγδαλέζας, που υποκριτικά έχουν βαφτιστεί «κέντρα υποδοχής μεταναστών». Ένα παιδί πεθαίνει επειδή έκλεισε η καρδιοχειρουργική μονάδα του νοσοκομείου Αγία Σοφία λόγω έλλειψης κονδυλίων.

Τι σόι δημοκρατία είναι αυτή που θεωρεί μεγαλύτερο χρέος της να σώσει το τραπεζικό σύστημα από το να σώσει ένα παιδί; Τι σόι πολίτευμα είναι αυτό που βιάζει την αξιοπρέπειά μας, κακοποιεί ή σκοτώνει τα παιδιά μας, εξευτελίζει τα γερόντια μας και μας μετατρέπει μέρα με τη μέρα από ανθρώπους σε ανθρωπάκια; Τι σόι κυβέρνηση είναι αυτή που μας αναγκάζει να πληρώνουμε ασύλληπτους φόρους και χαράτσια και, αν δεν μπορούμε, μας δεσμεύει το μισθό, τη σύνταξη και μας απειλεί ότι θα μας πετάξει στο δρόμο; Και ποια είναι τα πολιτικά πρόσωπα που διαχειρίζονται την εικόνα της; Ο Άδωνις Γεωργιάδης; Ο οποίος έγραψε σε ένα χρήστη του Twitter που του έστειλε το link του ευρωπαϊκού ιστότοπου euro.who.int, όπου παρουσιάζονται στοιχεία για την αύξηση των αυτοκτονιών εξαιτίας της κρίσης: «Κρίση διανύουμε, εάν δεν σ' το έχει πει κανένας, 17% είναι μικρή αύξηση (σ.σ. των αυτοκτονιών) για την έντασή της».

Ο Μάκης Βορίδης; Που δηλώνει ότι «σήμερα ξεδονιάζουμε την πολιτική βία της αριστεράς. Τώρα ανακαταλάβαμε τα κτήρια τους και περιορίζουμε τα φαινόμενα της βίας με αστυνομική επάρκεια». Αυτό είναι το πρόβλημά μας; Η αριστερά; Γιατί εγώ νόμιζα ότι είναι η ανθρωπιστική κρίση που ήδη ζούμε. Και, αλήθεια, πώς βρέθηκε να... υπερασπίζεται τη δημοκρατία ένας άνθρωπος που ξεκίνησε από αρχηγός της χουντικής ΕΠΕΝ, την οποία ίδρυσε ο δικτάτορας Παπαδόπουλος; Στο μεταξύ οι κυβερνώντες τσαλαπατούν το σύνταγμα όποτε τους βολεύει. Δημιουργούν ένα κράτος φόβου για να μπορούν ανενόχλητοι να διευκολύνουν τα ξένα συμφέροντα και τις πολυεθνικές

που ζητούν μισθούς 300 ευρώ, εφαρμόζοντας νόμους αλά καρτ. Και το κάνουν τόσο απροκάλυπτα πια που σου έρχεται τρέλα. Πέρασαν το πρώτο μνημόνιο καταστρατηγώντας τη συνταγματική διάταξη των 180 ψήφων, επιλέγοντας απλή πλειοψηφία 151 ψήφων. Επιβάλλουν το αντισυνταγματικό χαράτσι της ΔΕΗ, παρόλο που υπήρξε καταδικαστική απόφαση. Με ύφος μάγκα του πεζοδρομίου, ο μη εκλεγμένος από το λαό υπουργός Οικονομικών βγαίνει και δηλώνει ότι τη δικαστική απόφαση την έχει γραμμένη στα παλιά του τα παπούτσια. Και για να μπορούν ανενόχλητοι να γράφουν στα παπούτσια τους τη δικαιοσύνη, τους πολίτες, τους πεινασμένους και τους νεκρούς, μας τρομοκρατούν. Όσο πιο φοβισμένοι εμείς, τόσο πιο εύκολα κάνουν τις δουλειές τους αυτοί. Για να μας πατρονάρουν και να έχουν το πεδίο ελεύθερο, έχουν ρίξει στο παιχνίδι και τη Χρυσή Αυγή.

Έβλεπα πρόσφατα το βίντεο του βρετανικού Channel 4 για το φιλοναζιστικό κόμμα. Μπορείτε να το δείτε κι εσείς στο youtube. Στα πλάνα του ο τότε υποψήφιος βουλευτής της Χ.Α. στην Α' Αθηνών Α. Πλωμαρίτης μιλάει με ομοϊδεάτες του, μεταξύ άλλων, για σαπούνια, φούρνους και λοιπά φρικαλέα: «Είμαστε έτοιμοι να ανοίξουμε τους φούρνους» και «να κάνουμε τους μετανάστες σαπούνια». ΕΛΕΟΣ! Είναι σαν μια σιδηρογορτιά που στοχεύει κατευθείαν στο μυαλό μας. Έχουν αφήσει τα άγρια θηρία να κυκλοφορούν ελεύθερα ανάμεσά μας, για να μην τολμάμε να αντιδράσουμε. Και να ανεχόμαστε τα πάντα, τρέμοντας διαρκώς μήπως περάσουμε στη δραχμή. Μας έλεγαν ότι πάση θυσία πρέπει να μείνουμε στο ευρώ. Και μείναμε, θυσιάζοντας τη ζωή μας. Οι άνθρωποι όμως πεθαίνουν γιατί δεν έχουν πετρέλαιο να ζεσταθούν. Αυτοκτονούν για να γλιτώσουν από τα χρέη και την πείνα. Τρώνε από τα σκουπίδια. Χάνονται αβοήθητοι στα ρημαγμένα νοσοκομεία, υποφέρουν γιατί δεν υπάρχουν φάρμακα. Ζούμε μέσα στο ευρώ τα πάνδεινα που υποτίθεται θα περνούσαμε αν είχαμε αποχωρήσει από το ενιαίο νόμισμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και δημιουργήσαμε, όπως παραδέχεται ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Μάρτιν Σουλτς, μια Χαμένη Γενιά. «Σώσαμε τις τράπεζες, αλλά κινδυνεύουμε να χάσουμε μια γενιά» δήλωσε σε συνέντευξή του στο πρακτορείο Reuters, εννοώντας τους νέους.

Μια γενιά που εμένα με συγκινεί βαθιά, γιατί παρ' όλες τις δυσκολίες (ανεργία, εξευτελιστικοί μισθοί, σχέδιο «Αθηνά» για την υποβάθμιση της δωρεάν παιδείας) το παλεύει. Με γρήγορα αντανάκλαστικά κυκλοφορεί εκεί έξω και μας ενημερώνει μέσω των κοινωνικών δικτύων για όσα συμβαίνουν. Έχει άποψη, παίρνει θέση χωρίς να φοβάται, δεν μαςάει με τους ψευδοτραμπουκισμούς, πολεμά. Τη γουστάρω αυτή τη νέα γενιά, γιατί μέσα σε μια χώρα που ψυχορραγεί αναζητά τρόπους για να βάλει ανθρωπιά στο χάος. Με εθελοντικές δράσεις, μικρά ακτιβιστικά κινήματα που διαδίδονται από στόμα σε στόμα, σπκάνει τα μανίκια και κάνει ό,τι μπορεί για να κρατήσει ζωντανό στιδήποτε δεν έχουν ρημάξει ακόμα οι πολιτικοί φύλακες της κερδοσκοπίας. Μπράβο, ρε παιδιά.

Ελάτε λίγο ακόμα, να σηκωθούμε λίγο ψηλότερα...

Φλώρα Τζημάκα
ftzimaka@pegasus.gr